

דף הרחבות - מוגבלויות

1. הראייה היא החוש הכי דומיננטי. זה ברור שכרנגע שרואים מישוהו מתרשמים מאוד מההופעה ומהלבוש החיצוני. בגלל שהחוש ניטל ממני יש לי יכולת הרבה יותר גדולה להגיע לפנימיות מראש, כי מוסר מסך אחד. אני יכולה להבין הרבה מהטון ומהאינטונציה של האדם. אני יכולה להבחין בתחושות מאוד דקות, למשל שהמטופל עייף, עוד לפני שהוא עצמו מודע לכך, או שמישהו רוצה לסיים את השיחה. זה לא אומר שיש לי יכולות מאגיות כמו שאנשים לפעמים נוטים לחשוב. אני לא יודעת לאבחן אנשים משלושה משפטים, זה לא זה. אבל בגלל שהיכולת לקרוא אנשים נבנית לא על סמך שפת הגוף והבעות הפנים, מתפתחת יכולת אחרת של הקשבה

[ליאת מנספלד, מטפלת, עיוורת מלידה]

(לראות שלא דרך העיניים, ליטל קפלן, מוסף שבת ט 'אייר תשע"ג)

2. אני חושבת שדעות קדומות על עיוורון, על עיוורים ועל בעלי מוגבלויות בכלל קשורות לקושי לראות פנימיות, לאיוושהי היתקעות במקום החיצוני (...) הרבה פעמים אומרים לי אחרי כמה דקות שיחה 'שכחתי שאת לא רואה'. הפתיחות והיכולת הזו לשבת המש דקות, להקשיב ולראות מה יש שם, הוא המפתח ל'לראות' באמת, והרבה פעמים זה פשוט לא נמצא.

[ליאת מנספלד]

(שם)

3. ויהי כאשר זקן יצחק וכהו עיניו מלראות שכאשר עקדו אביו הסתכל בכסא הכבוד והתחילו מההוא זמן עיניו לכהות ויקרא את עשיו בנו הגדול בארבע עשרה בניסן ויאמר לו בני הנה לילה זה עליונים משבחין לאדון עולם ואוצרות טל (שפע) נפתחים בו ויאמר לו הנני:

(כתר יונתן בראשית פרשת תולדות פרק כז פסוק א)

4. ויש בני אדם שהם בלא יד או בלא רגל או בלא עיניים נולדו או נוגפו, הרי ברא בני אדם שלמים בגופם שעושים צרכיהם של חסרי איברים. שהרי הוולד נולד ואינו הולך, ואמו מתקנת לו צרכיו, כן כל חסרי אבר, מזמן להם הקב"ה עושי צרכיהם וכן כל ישראל אבות ואמהות זה לזה, שנאמר (דברים כט, ט) "ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל טפכם". "וטפכם" [בוי"ו החיבורן לא נאמר, אלא "טפכם" בלא וי"ו, לומר כל איש ישראל יהיה בעיניכם - כטפכם לתקן כל צרכיהם

(ספר חסידים, סימן תקפ"ט)

5. היודעים מה בשמים

היודעים מה בשמים אינם מספרים הם / רק הולמים את המראות ושומעים את הדברים / בפרתפים העמקים שנושאים עמם / וכאשר יוצאים בין הפריות אין מבהינים בהם / רק העוירים מבקשים מהם להעבירם את הרחוב / וההרשים מתאווים לראות מפיהם מה השעה המדיקת / ולעמתם הילדים אינם מבקשים מהם ואינם שואלים דבר / כי אם מביטים בהם ואחריהם וחולמים את המראות / ושומעים את הדברים וכל ימיהם הבאים / זוכרים פלא שלעולם אינם מספרים / ותמיד רוצים לספר.

(אמיר גלבונו, כל השירים, הקיבוץ המאוחד, 1987)

6. ויאבק איש עמו

הַפֶּסֶא מִתְנַלְנֵל מִמְקוֹם לְמְקוֹם

מִכָּאן לְשָׁם.

אֵין לוֹ אַרְבַּע רַגְלִים

אֵף לֹא שְׁלוֹשׁ,

רַק גְּלַגְלִים

שָׁנִים.

מִתְנַלְנֵל הַפֶּסֶא בְּמִסְדְּרוֹן אַרְזִי

אַרְזִי.

בְּדֶרֶךְ לְאוֹטוֹבוֹים עַל מְדֻרְכָּה מְנַמֶּרֶת

מְקַמֶּרֶת,

עוֹצֵר בְּכַנְיָן צְבוּר.

בְּכַנְיָסָה לְשִׁירוֹתֵים נְעֻצֵר בְּדָלֶת,

אֵין יוֹצֵא וְכֹא אֵין

תְּקוּעַ.

(שאול וידר, דרך הבשמים, עמ' 48)

7. קהילת שירת שלמה:

ל"שירת שלמה" שלושה תפקידים עיקריים:

בית מדרש: "שירת שלמה" מהווה מרכז לאנשים השואפים להגיע לקשר עם ה' (...). ייתכן שלפעמים הדבר יגרום למצב של אי-נוחות אצל אנשים מסוימים, אבל הכול נעשה ברגישות ועל פי פרטי ההלכה. חסד ותיקון עולם הם ערכים עליונים.

בית כנסת: "שירת שלמה" היא קהילה המשלבת אנשים הזקוקים לתמיכה. קהילתנו הוא מקום של החלמה ורוחנית ואמפתיה, הנגיש לאנשים עם מוגבלויות (...).

בית תפילה: "שירת שלמה" הוא מקום תפילה שבו כל חבר משתדל יחד להתעלות מעל המציאות הגשמית ולגעת באילויה – בה', באחר ובעצמו (...).

(מסמך חזון קהילת שירת שלמה)